

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun

judecând, în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Militare din 23 august 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, declarat de avocatul Boris Bulbuc, în numele inculpatului

*Ceban Victor Pavel, născut la
07 septembrie 1986 în s. Valea Perjei, r-nul Taraclia,
locuitor al s. Temeleuți, r-nul Călărași, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>11 ianuarie – 23 august 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>13 septembrie 2013 – 25 martie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>26 iunie – 13 octombrie 2015.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 23 august 2013, Ceban Victor a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 309/1 alin. (3) lit. e), 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, pentru că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

Ceban Victor a fost condamnat în baza art. 42 alin. (4), 311 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Conica Viorel a fost respinsă.

2. Instanța de fond a constatat că Ceban Victor *este învinuit că*, în perioada 23 noiembrie 2011 - 27 aprilie 2012, a îndeplinit funcția de specialist al serviciului securitate al Penitenciarului nr. 13 Chișinău, în grad special, locotenent major de justiție.

În perioada lunilor decembrie 2011 - februarie 2012, Ceban V., fiind persoană cu funcție publică și având funcție de răspundere, investită cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a încălcat grav cerințele art. 22 alin. (2) din Legea nr. 1036 din 17 decembrie 1996 „cu privire la sistemul penitenciar”, prevederile pct. 81 al „Statutului executării pedepsei de către condamnați” aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 2006, pct. 1, 2 al Statutului Disciplinar al Colaboratorului Sistemului Penitenciar aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 308 din 19.03.1998, art. 9 lit. b), c) al Codului etic al colaboratorului sistemului penitenciar, pct. 2, 7 al fișei postului care îl obligau: să respecte normele eticii profesionale, să întreprindă toate măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunilor în instituțiile penitenciare și pe teritoriile aferente, să nu intre cu deținuții în relații contrar intereselor de serviciu, să nu admită tratamentul preconcept al deținuților, să intre cu aceștia în relații, contrar intereselor de serviciu, să beneficieze de serviciile acestora, îi interziceau să primească, să solicite, să accepte direct sau indirect pentru sine în considerarea calității oficiale, cadouri, bani, orice alte valori sau servicii, să nu stabilească relații de afaceri ori de altă natură cu persoanele private de libertate, să prevină și să descopere infracțiunile ce se pregătesc sau se săvârșesc în penitenciar, să combată violența în rândurile deținuților, să contracareze legăturile neregulate ale personalului penitenciarului cu deținuții. În loc de aceasta, Ceban V. a comis săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a fost soldate cu urmări grave, în următoarele împrejurări.

Astfel, în perioada lunilor decembrie 2011 - februarie 2012, Ceban V., fiind în serviciu și îndeplinind obligațiile sale funcționale, aflându-se în incinta Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, str. Bernardazzi 3, mun. Chișinău, depășind în mod vădit limitele atribuțiilor de serviciu, urmărind scopul denigrării imaginii conducerii Penitenciarului nr.13, sistematic l-a amenințat pe condamnatul Conica Viorel cu crearea de probleme în penitenciar, transferul în altă celulă, răspândirea unor zvonuri defăimătoare și prelucrarea operativă, încercând să-l convingă să-l ajute la înlăturarea unor activități ce s-ar solda cu demiterea din funcție a șefului instituției în cauză, locotenentului-colonel de justiție Munteanu Vitalie, iar în cazul în care va accepta colaborarea, atunci îi va facilita încadrarea în detașamentul de deservire a penitenciarului cu scopul ca ultimul să acumuleze zile privilegiate de muncă și să fie eliberat înainte de termen de executarea pedepsei.

Fiind asuprit în mod psihic și conștientizând pericolul, care poate urma pentru viața și sănătatea sa, Conica a acceptat să-l susțină pe Ceban.

Aproximativ la începutul lunii martie 2012, Ceban l-a scos la o convorbire pe condamnatul Conica, căruia i-a spus că în zilele următoare, dacă va fi vizitat de către cineva din șefii instituției, el, adică Ceban, după aceasta îi va aplica lovituri.

Tot atunci, Ceban i-a spus lui Conica că acesta va trebui să declare că anume acea persoană din conducerea penitenciarului l-a maltratat.

La 06 martie 2012, între orele 13.55 - 14.15, Ceban V., cunoscând că în celula condamnatului Conica a fost șeful instituției Munteanu V., a intrat în celula 129 a Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, unde i-a aplicat deținutului Conica multiple lovituri cu un obiect neidentificat, posibil baston de cauciuc, precum și cu mâinile și picioarele peste spate, membre și în regiunea abdomenului.

În continuare, Ceban i-a indicat lui Conica să depună o plângere pe numele Procurorului General al R. Moldova, precum că a fost maltratat de către șeful Penitenciarului nr. 13 - Chișinău Munteanu V., fapt care Conica l-a și făcut.

În baza plângerii deținutului Conica V., la 15 iunie 2012 s-a dispus pornirea urmăririi penale conform elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 309/1 alin. (3) lit. e) Cod penal, suspectul fiind Munteanu V.

În rezultatul acestor acțiuni infracționale ale lui Ceban, au fost cauzate urmări grave intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, exprimate prin instigarea condamnatului Conica la denunțare falsă, soldată cu suspectarea lui Munteanu V. în comiterea unei infracțiuni grave, ce putea finaliza cu atragerea la răspundere penală a unei persoane nevinovate, aplicarea actelor de tortură asupra condamnatului Conica, fapte care în cumul aduc atingere credibilității sistemului judiciar.

Acțiunile lui Ceban V. au fost încadrate în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, ca depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni, care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, soldate cu urmări grave.

Pe lângă aceasta, la 06 martie 2012, fiind persoană publică și îndeplinind obligațiile sale funcționale, Ceban V. a încălcat grav cerințele art. 3 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994; art. 9 pct. 10), 22 alin. (2), 35 al Legii nr. 1036 din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar; art. 1216 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 583 din 26 mai 2006 cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, fișa postului al specialistului serviciului securitate a Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, care-l obliga să nu supună pe nimeni la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante; să respecte normele eticii profesionale, să aibă o atitudine umană față de deținuți, să întreprindă toate măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunilor în instituțiile penitenciare, să aplice forța fizică și mijloacele speciale doar în cazul opunerii de rezistență colaboratorilor instituției penitenciare, neîndeplinirii cerințelor legitime ale acestora, pentru respingerea atacului asupra personalului penitenciar, deținuților și/sau altor persoane, în cazul participării deținuților la încălcarea în grup a regimului de deținere și la dezordini în masă, pentru eliberarea ostaticilor, clădirilor, construcțiilor, încăperilor și mijloacelor de transport capturate, pentru reținerea deținuților care au evadat din penitenciar, pentru prevenirea comiterii evadării sau a altor acțiuni ilegale care pot cauza prejudicii celor din jur sau deținutului însuși, să prevină comiterea infracțiunilor ce se pregătesc sau se săvârșesc în penitenciar, să asigure ordinea de drept în penitenciar.

În loc de aceasta, Ceban V., fiind persoană publică cu funcție de răspundere și acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Departamentul Instituțiilor Penitenciare, intenționat a comis acte de tortură asupra deținutului Conica Viorel, în următoarele împrejurări.

La 06 martie 2012, între orele 13.55 - 14.15, Ceban V. a intrat în celula nr. 129 a Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, str. Bernardazzi, 3 mun. Chișinău, unde se afla doar deținutul Conica V. și urmărind scopul de a obține de la deținutul Conica V. mărturisiri de acuzare a șefului Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, locotenentului-colonel de justiție Munteanu V., precum că ultimul i-a aplicat lovituri deținutului Conica V., a aplicat față de deținutul Conica V. acte de tortură.

Astfel, Ceban V., fiind în celula nr. 129, a scos din măneca scurtei de iarnă un obiect neidentificat, posibil baston de cauciuc, special adaptat în scop de tortură, cu care i-a aplicat lui Conica V. circa 10-12 lovituri peste spate și mâini, după care i-a aplicat 3-4 lovituri cu pumnii la ambii umeri și câte 5 lovituri cu piciorul la ambele picioare și în regiunea coastelor și pieptului.

În rezultatul acțiunilor violente ale lui Ceban V. a fost știrbită imaginea colaboratorului Sistemului penitenciar, iar părții vătămate Conica Viorel i-au fost cauzate leziuni corporale în formă de „echimoze multiple pe cutia toracică, abdomen, membrele superioare și inferioare”, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Acțiunile indicate ale inculpatului au fost încadrate în baza art. 309/1 alin. (3) lit. e) Cod penal, ca tortura, adică provocarea în mod intenționat, a unei dureri și suferințe puternice fizice unor persoane, cu scopul de a obține de la această persoană informații și mărturisiri, dacă o asemenea durere și suferință a fost provocată de o persoană cu funcție publică sau orice altă persoană ce acționează cu titlu oficial, cu folosirea unor obiecte adaptate în scop de tortură.

În afară de aceasta, ***procurorul consideră că Ceban Victor a mai comis instigarea la denunțarea falsă*** legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave în următoarele împrejurări.

În perioada lunilor decembrie 2011 - februarie 2012, Ceban V., fiind în serviciu și îndeplinind obligațiile sale funcționale, aflându-se în incinta Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, str. Bernardazzi, 3 mun. Chișinău, depășind în mod vădit limitele atribuțiilor de serviciu, urmărind scopul denigrării imaginii conducerii Penitenciarului nr. 13, sistematic l-a amenințat pe condamnatul Conica V. cu crearea de probleme în penitenciar, transferul în altă celulă, răspândirea unor zvonuri defăimătoare și prelucrarea operativă, încercând să-l convingă să-l ajute la înlăturarea unor activități ce s-ar solda cu demiterea din funcție a șefului instituției în cauză, locotenentului-colonel de justiție Munteanu Vitalie, iar în cazul în care va accepta colaborarea îi va facilita încadrarea în detașamentul de deservire a penitenciarului cu scopul ca ultimul să acumuleze zile privilegiate de muncă și să fie eliberat înainte de termen de executarea pedepsei.

La începutul lunii martie 2012, Ceban V. l-a scos la o convorbire pe condamnatul Conica V., căruia i-a spus că dacă va fi vizitat de către cineva din șefii instituției în zilele următoare, el, adică Ceban V., după aceasta îi va aplica lovituri. Tot atunci, Ceban V. i-a spus lui Conica V. că acesta va trebui să declare, că anume acea persoană din conducerea penitenciarului l-a maltratat.

La 06 martie 2012, între orele 13.55 - 14.15, cunoscând că în celula condamnatului Conica a fost șeful instituției Munteanu V., Ceban V. a intrat în celula 129 a Penitenciarului nr.13 - Chișinău, unde i-a aplicat deținutului Conica multiple lovituri cu un obiect neidentificat, posibil baston de cauciuc, precum și cu mâinile și picioarele peste spate, membre și în regiunea abdomenului.

În continuare, Ceban V. l-a instigat pe Conica V. la comiterea infracțiunii de denunțare falsă, indicându-i să depună o plângere în adresa Procurorului General al R. Moldova, precum că a fost maltratat de către șeful Penitenciarului nr.13 - Chișinău Munteanu V., fapt care Conica l-a și făcut.

În baza plângerii deținutului Conica V., la 15 iunie 2012 s-a dispus pornirea urmăririi penale conform elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 309/1 alin. (3) lit. e) Cod penal, suspect în comiterea acesteia fiind Munteanu V., fapt ce putea finaliza cu atragerea la răspundere penală a unei persoane nevinovate.

Procurorul consideră că prin acțiunile sale intenționate, Ceban V. a comis instigarea la denunțarea cu bună știință falsă, în scopul de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni, făcută unui organ sau unei persoane cu funcție de răspundere, care sunt în drept de a porni urmărirea penală, legată de învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni grave, adică infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (4), 311 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Totodată, instanța **a ajuns la concluzia că** inculpatul Ceban V., fiind colaborator a Penitenciarului nr. 13, **până la 06.03.2012**, dorind a se răzbuna pe acțiunile lui Munteanu V., care executa funcțiile de șef a Penitenciarului nr. 13, l-a convins pe deținutul Conica V. de a depune (plângere) denunț cu bună știință fals în privința lui Munteanu V., cu informație falsă, legată de învinuirea ultimului în comiterea infracțiunii grave, precum că a fost maltratat, iar pentru confirmarea faptului maltratării va fi necesară cauzarea unor leziuni corporale. Urmând scopul prestabilit și având acordul deținutului Conica V. de a întreprinde cele menționate, la 06 martie 2012., între orele 13.40 - 14.30, cunoscând că în celula condamnatului Conica V., nr. 129, a fost șeful instituției Munteanu V., Ceban V. a intrat în celulă și, în scopul creării de probe false, i-a aplicat deținutului Conica V. multiple lovituri cu un obiect neidentificat, posibil baston de cauciuc, precum și cu mâinile și picioarele peste spate, membre și în regiunea abdomenului. În aceeași zi, urmând înțelegerea, Conica V. a scris și a îndreptat o plângere în adresa Procuraturii Generale, în care a indicat date false privind maltratarea sa de către Munteanu V. La 13.03.2012 plângerea a ajuns la Procuratura Generală.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 42 alin. (4), art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca instigarea la denunțarea cu bună știință falsă, în scop de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni, făcută unui organ sau unei persoane cu funcție de răspundere, care sunt în drept de a porni urmărirea penală, legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ceban V. să fie condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de natura celeia de care s-a folosit la comiterea crimei pe un termen de 4 ani, în baza art. 309/1 alin. (3) lit. e) Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de natura celeia de care s-a folosit la comiterea crimei pe

un termen de 4 ani și în baza art. 42 alin. (4), 311 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de natura celeia de care s-a folosit la comiterea crimei pe un termen de 5 ani.

Conform art. 66 Cod penal, să-i fie retras lui Ceban V. gradul special de locotenent major de justiție.

Apelantul a invocat că, neținând cont de propriile constatări expuse în sentință, instanța l-a achitat pe inculpat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d), 309/1 alin. (3) lit. e) Cod penal.

Instanța eronat a apreciat probele și ilegal l-a achitat pe inculpat în comiterea infracțiunilor menționate.

Astfel, instanța de judecată corect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 42 alin. (4), 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, recunoscându-l vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. De aici rezultă, că instanța a admis baza faptică, că inculpatul a intrat în relații contrar intereselor de serviciu cu deținutul Conica V. în perioada lunilor decembrie 2011 - februarie 2012 și l-a instigat pe deținutul Conica V. să depună denunțul intenționat fals împotriva lui Munteanu V. privind maltratarea sa.

3.1. Inculpatul la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat integral.

Apelantul a invocat că declarațiile martorilor acuzării nu dovedesc că el, între orele 13:30 și 14:00 nu a fost la percheziția care a avut loc la blocul de regim nr. 2, care se află cu totul în altă parte de blocul nr. 3 de regim, în care se deținea Conica V., care a pretins că în decurs de 15 minute după ce l-a vizitat Munteanu V., a intrat la acesta în celulă, adică pe la orele 13:55.

Instanța de fond nu a stabilit (nici o probă, nici o declarație nu există la materialele cauzei penale) când și cum putea el afla că Munteanu V. s-a deplasat la blocul de regim nr. 3 și a intrat l-a Conica V. în celulă la ora 13:37, el aflându-se în acel moment în blocul de regim nr. 2 la efectuarea percheziției în altă celulă.

Instanța nu a dat apreciere faptului că el nu a avut baston de cauciuc în dotare, fapt demonstrat prin fișa de post, registrul privitor la eliberarea mijloacelor speciale etc., și instanța s-a axat doar pe presupuneri, ceea ce contravine legii procesual penale.

Martorul Ipati Nichita, care în acea perioadă era deținut împreună cu Conica V. într-o celulă, a declarat ferm că pe data de 06.03.2012 a intrat în celulă la 13:55, întorcându-se de la judecătoria Centru, mun. Chișinău, afirmând că acest fapt poate fi confirmat și de către înregistrările video efectuate de camerele de supraveghere video instalate pe coridor unde se află celula 129 în care era deținut împreună cu Conica V.

Pe când Conica V. a declarat că Ipati N. s-a întors în celulă la ora 17:00 - declarații vădit mincinoase ale presupusei victime Conica V.

Nu există nici o probă (video, audio, acte s-au declarații ale cărorva martori) care ar confirma concluziile instanței de fond precum că pe data de 06.03.2012, el

a intrat în blocul de regim nr. 3, nemaivorbind de intrat în celula 129 între orele 13:40 - 14:30, după cum instanța de fond a conchis.

Mai mult, înregistrările video din 06.03.2012 au fost distruse de către administrația Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, responsabilă pentru păstrarea acestora, prezentând în judecată doar secvența când Munteanu V. a intrat în celula lui Conica V., dar nu toate înregistrările de la camera de supraveghere video de la coridorul celulei 129 unde se deținea Conica V. și Ipati N. Iar procurorul care a instrumentat dosarul nu a efectuat nici o cercetare pe acest caz pentru a stabili circumstanțele în care au dispărut aceste înregistrări și a pedepsi persoanele vinovate.

În cauza Ipatie c. Moldova, cererea nr. 23750/07, hotărârea din 21.06.2011, § 61, CtEDO s-a expus deja cu referire la înregistrările video, care la fel au fost distruse, și omisiunea procurorului de a acționa prompt pentru a administra astfel de probe esențiale pentru soluționarea cauzei, a privat în mod efectiv instanța de judecată de posibilitatea de a aprecia probele care ar fi putut confirma sau infirma în mod obiectiv pretențiile reclamantului.

În prezenta cauză, la fel avem omisiunea procurorului de a acționa prompt, a ridica și a verifica înregistrările video din data de 06.03.2012, mai ales de la camerele de supraveghere video de la coridorul în care era deținut Conica V., ceea ce a privat în mod efectiv instanța de judecată de posibilitatea de a aprecia această probă video, care ar fi putut confirma sau infirma în mod obiectiv declarațiile lui, ale lui Conica V. și ale martorului Ipati N.

Martorul Puiu Albert (șeful-adjunct al P-13 Chișinău) a declarat că pe data de 10.03.2012, el personal a vizionat înregistrările video de la camera de supraveghere de pe coridorul unde se deținea Conica V., a vizionat de la orele 13:00 până la orele 15:00, și a indicat că a văzut cum Munteanu a intrat în celula lui Conica V., după ce Munteanu a ieșit la orele 13:55, a intrat Ipati N. și mai mult nimeni nu am mai intrat sau ieșit. Această declarație nu a fost combătută cu nici o probă, nimeni nu și-a exprimat dezacordul nici procurorul, nici partea vătămată Munteanu V. și nici un alt martor pe dosar.

Instanța de fond neîntemeiat a respins ca inadmisibile înregistrările video care infirmă declarațiile pretinsei victime Conica V., precum că el s-a adresat la medic a doua zi dimineața, necătând că au fost ridicate de către procuror, instanța de fond nici nu s-a expus asupra acestor declarații ale lui Conica V. care sunt vădit false. Faptul că Conica nu s-a adresat în genere la medic este confirmat pe deplin de către înregistrările video și materialele cauzei penale, informațiile prezentate de lucrătorii medicali ai P-13 Chișinău, care în unanimitate au declarat că Conica V. nu s-a adresat la medic de pe 06.03.2012 până pe 10.03.2012, necătând că avea și îi era asigurată astfel de posibilitate.

Ținând cont de personalitatea lui Conica V., că acesta este infractor care a comis infracțiuni deosebit de grave, faptul că mai întâi îl acuza pe Munteanu V. de maltratarea sa în martie 2012, iar apoi pe el în iulie 2012, schimbându-și declarațiile sale de câteva ori, divergențele între declarațiile acestuia și ale martorilor, instanța era obligată să aibă dubii la credibilitatea acestei persoane, și să nu pună la baza sentinței doar declarațiile acestuia, înlăturându-le pe altele ca neveridice în mod selectiv.

Din ordonanța procurorului din 12.11.2012 rezultă că în privința deținutului Conica V. a fost refuzată începerea urmăririi penale și clasat procesul penal din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, procurorul conducându-se de art. 52 alin. (1) pct. 1), 255, 275 pct. 3) Cod de procedură penală, art. 14 alin. (2) Cod penal. Totodată din învinuire reiese că l-a instigat pe Conica V., prin aplicarea actelor de tortură în privința acestuia, fapt care nu și-a găsit confirmare, deoarece acțiunile lui Conica V. nu au fost apreciate prin prisma art. 39 Cod penal (constrângerea fizică sau psihică) și art. 38 Cod penal (starea de extremă necesitate). În așa circumstanțe, în lipsa unei aprecieri a acțiunilor lui Conica V. prin prisma art. 38, 39 Cod penal, s-a stabilit că el nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 311 Cod penal. Astfel, reiese că conform prevederilor art. 42 alin. (4) Cod penal, devine nulă aprecierea și condamnarea lui ca instigator la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 Cod penal (cum poți fi instigator la o infracțiune care nu a fost comisă de complice?)

La materialele cauzei penale este scrisoarea procurorului Ion Caracuian, cu solicitarea de a conforma plângerea deținutului Conica V. conform prevederilor art. 263 alin. (7) Cod de procedură penală, că persoanei care face denunț sau plângere ce conține și denunț i se explică răspunderea pe care o poartă în caz dacă denunțul este intenționat calomnios, fapt care se consemnează în procesul-verbal sau după caz, în conținutul denunțului sau a plângerii și se confirmă prin semnătura persoanei care a făcut denunțul sau plângerea. În rezultat, plângerea lui Conica V. nu a fost conformată prevederilor art. 263 alin. (7) Cod de procedură penală, astfel ea nu poate fi considerată denunț.

Alte acte de sesizare despre săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de art. 262 Cod de procedură penală, sunt în afara incriminării din art. 311 Cod penal, or art. 3 alin. (2) Cod penal interzice interpretarea extensivă defavorabilă a legii penale.

Denunțul trebuie să cuprindă cerințele art. 263 Cod de procedură penală. Numai în cazul în care acțiunea de denunțare cuprinde toate cerințele, ea poate constitui element material al laturii obiective.

Deci, instanța de fond și-a bazat sentința exclusiv pe presupuneri.

3.2. A declarat apel și avocatul Aliona Tufan, în numele părții vătămate Conica V., solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea civilă.

Apelantul a indicat că, prin probele administrate, cu certitudine s-a stabilit că de către inculpat i-au fost cauzate lui Conica V. leziuni corporale.

Instanța de fond, prin respingerea acțiunii civile, i-a încălcat grav părții vătămate Conica V. drepturile garantate de art. 20 din Constituție, art. 19 Cod de procedură penală, art. 6 CEDO - accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, din motiv că ultima nu va fi în drept să înainteze acțiunea civilă în ordinea procedurii civile.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, apelul inculpatului Ceban V. a fost respins, ca nefondat.

Apelurile procurorului și avocatului Aliona Tufan au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Ceban V. a fost condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în instituțiile penitenciare pe

un termen de 3 ani, în baza art. 309/1 alin. (3) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în instituțiile penitenciare pe un termen de 3 ani și în baza art. 42 alin. (4), 311 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în instituțiile penitenciare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 66 Cod penal, lui Ceban V. i-a fost retras gradul special de locotenent major de justiție.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Conica V. prejudiciul moral de 2000 lei.

Instanța de apel a reținut că **instanța de fond a stabilit corect starea de fapt însă, eronat a conchis asupra achitării inculpatului** în partea învinuirii în baza art. 328 alin. (3) lit. d), 309/1 alin. (3) lit. e) Cod penal.

Astfel, fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel, **inculpatul a declarat că** susține declarațiile pe care le-a dat în cadrul urmăririi penale și instanței de fond, declarând suplimentar că nu este de acord cu condamnarea sa. S-a expus în cererea de apel. **Nu a fost prezent fizic la locul infracțiunii. Era în alt bloc, la o distanță de circa 100 metri. Nu a avut conflict cu partea vătămată Conica V.**

Deși, **inculpatul nu a recunoscut vina**, aceasta este dovedită prin probele administrate, cercetate și verificate de instanța de apel, și anume: **declarațiile inculpatului**, martorilor Sorocean I., Petcu N., Grecu L., Popa I., Lupu I., Crețu A., Puiu A., Sărăcuța A., Ipate N., Grăjdieru G., expertului medic-legist Buga M., plângerea lui Conica V., procesele-verbale de ridicare din 04.07.2012 și 26.12.2012, raportul de constatare medico-legală nr. 1153 din 13.03.2012 cu anexe fotografice, raportul de expertiză medico-legală nr. 1863/D, procesul-verbal de confruntare din 03.10.2012, între Ceban V. și partea vătămată Conica V., ordinul nr. 066 din 06.03.2012 al șefului Penitenciarului nr. 13, procesul-verbal din 16.11.2012 de verificare a declarațiilor părții vătămate Conica V. la locul infracțiunii cu tabel foto, ordinul nr. 178-ef din 04.07.2011 a Directorului General interimar DIP, extrasul din ordinul nr. 255-ef din 26.09.2011 a Directorului General interimar DIP, extrasul din ordinul nr. 344-ef din 23.11.2011 a Directorului General interimar DIP.

Instanța de apel a conchis că **inculpatul a comis infracțiunile prevăzute de art. 328 alin. (1), art. 309/1 alin. (3) lit. e) și art. 42 alin. (4), art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal.**

În speță, în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, învinuirea adusă inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, fiind una nefondată, deoarece nu a fost probată existența unor urmări grave ale acțiunilor inculpatului.

Inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, în coroborare cu art. 42 alin. (4) Cod penal, or prin acțiunile ultimului, l-a instigat pe Conica V. de a-l învinui prin denunțul respectiv pe Munteanu V. de comiterea unei infracțiuni grave.

5. Avocatul Boris Bulbuc a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a menționat că instanța de apel a copiat declarațiile martorilor acuzării precum și ale apărării fără a le aprecia ca probe relevante, concludente, pertinente și utile, încălcând prevederilor art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, selectiv, fără a se baza pe prevederile legislației în vigoare a anulat probele apărării, fără a argumenta excluderea lor.

Înregistrările video au fost vizionate de Munteanu V., de colaboratorii DIP și de persoane de la drepturile omului. În cazul în care ei depistau că după Munteanu V. a intrat inculpatul, aveau să sesizeze organele de drept. Asemenea sesizări nu au avut loc deoarece pe inculpat nu l-au văzut, l-au văzut numai pe Munteanu V.

La fel, dubioasă este situația cu deteriorarea CD-ului, care l-au ridicat colaboratorii DIP. Acest CD se păstra în DIP, de colaboratorii responsabili, și întâmplător s-a deteriorat.

Martorul Soroceanu nu a negat absența inculpatului, ba mai mult, ferm a declarat instanței că inculpatul era în grupa de percheziție cu Popa, Petcu, Grecu, Lupu și Duplavă. Astfel, incontestabil s-a stabilit că inculpatul era prezent cu restul colaboratorilor.

Toți martorii acuzării nu țin minte nimic concret, țin minte că inculpatul a fost în grupa de percheziție cu ei, însă nu țin minte nici unul cu ce anume se ocupa inculpatul, ceia ce urmează să trezească dubii la credibilitatea acestor martori deoarece sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Nevinovăția inculpatului a fost demonstrată prin declarațiile ultimului, martorilor Voloșin, Sorocean, Grecu, Lupu, Popa, Sărăcuța, Crețu, Grăjdieru.

Puiu A. a indicat că a vizionat înregistrările video aproximativ de la orele 13:00 până la orele 15:00 și a văzut că în celulă a intrat doar Munteanu V.

Martorul Ipati N. a declarat că Conica V. a obținut leziunile la antrenament, ei se antrenau cu karate împreună. Era imposibil ca cineva să vină în celulă și să provoace careva leziuni. Ei aveau în celulă nunceacuri. A doua zi, pe 07.03.2012, au mers împreună la antrenament, s-au lovit reciproc cu pumnii și picioarele.

Expertul medico-legist a declarat că nu este posibil de constatat exact dacă pe 5, 6 sau 7 martie 2012 au fost create leziunile corporale depistate la Conica V.

În cadrul ședințelor de judecată, martori acuzării s-au contrazis în declarații și acestea nu au fost înlăturate de instanța de apel, ceia ce constituie o încălcare gravă a prevederilor art. 6 CEDO - justiție echitabilă, art. 8 Cod de procedură penală - prezumția de nevinovăție și art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală - sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Conica V. a avut mai multe poziții pe parcursul urmăririi penale și anume de învinuire a lui Munteanu V., apoi a solicitat întoarcerea plângerii și încetarea procesului. După aproximativ 4 luni, deja l-a învinuit pe inculpat.

Inculpatul a prezentat o înregistrare audio cu stenogramă, unde clar se aude cum ultimul este amenințat că dacă se va restabili la serviciu în Penitenciarul nr.13, lui îi vor fi create diverse curse și provocări, exact ceea ce și s-a întâmplat. Procurorul a refuzat verificarea acestei versiuni și respectiv a încălcat prevederile art. 6 CEDO – dreptul la o justiție echitabilă.

În cauza Ruiz vs. Spania (hotărîre din 09.12.1994, § 29 și 30), Curtea a constatat că omisiunea instanței judecătorești naționale de a examina argumentul reclamantului, că acțiunea judiciară împotriva lui era prescrisă, a constituit o violare a art. 6 al Convenției.

Instanța de apel nu a stabilit când și cum putea inculpatul afla că Munteanu V. s-a deplasat la blocul de regim nr. 3 și a intrat l-a Conica V. în celulă la ora 13:37, aflându-se în acest moment la blocul de regim nr. 2 la efectuarea percheziției. Când și cum inculpatul s-a deplasat de la blocul de regim nr. 2 la blocul de regim nr. 3 și a intrat în celula 129 în care se deținea Conica V., după ce a ieșit Munteanu V., care întâmplător a intrat în celula respectivă, motivul fiind că în celulă era muzica la volum maxim. De unde inculpatul a luat obiectul contotent dur, de formă cilindrică, pentru a produce leziunile corporale lui Conica?

Instanțele nu au dat apreciere situației că inculpatul nu a avut baston de cauciuc în dotare, fapt demonstrat prin fișa de post, registrul privitor la eliberarea mijloacelor speciale etc. Instanțele s-au axat pe presupuneri ceea ce contravine legii procesual penale.

Mai mult, înregistrările video din 06.03.2012 au fost distruse de către administrația penitenciarului nr. 13 - Chișinău, responsabilă pentru păstrarea acestora, prezentând în judecată doar secvența când Munteanu V. a intrat în celula lui Conica V., dar nu toate înregistrările de la camera de supraveghere video de la coridorul celulei 129 unde se deținea Conica V. și Ipati N. Procurorul nu a efectuat nici o cercetare pe acest caz, pentru a stabili circumstanțele în care au dispărut aceste înregistrări și a pedepsi persoanele vinovate.

În cauza Ipate vs. Moldova (cerere nr. 23750/07, hotărîre din 21.06.2011, § 61), Curtea s-a expus deja cu referire la înregistrările video care la fel au fost distruse și omisiunea procurorului de a acționa prompt pentru a administra astfel de probe esențiale pentru soluționarea cauzei, a privat în mod efectiv instanța de judecată de posibilitatea de a aprecia probele care ar fi putut confirma sau infirma în mod obiectiv pretențiile reclamantului.

În cadrul ședințelor de judecată, apărarea a prezentat trei demersuri: de două ori a fost înaintat un demers privind numirea unei expertize în comisie pentru a concretiza și a da răspuns la un șir de întrebări noi și esențiale pe marginea creării leziunilor corporale la Conica V., perioada de timp de formare a acestor leziuni, datorită faptului că Conica a fost examinat peste aproximativ 5 zile de la crearea leziunilor din declarațiile lui; un demers de a audia în cadrul ședinței de apel unicul martor ocular al circumstanțelor și evenimentelor de după ieșirea lui Munteanu din celula 129, a supraveghetorului de la coridorul unde se afla celula 129, Crăciun E. Acest martor important a fost audiat doar în cadrul urmăririi penale și a declarat că pe inculpat nu l-a văzut pe coridor în ziua de 06.03.2012; un demers de a audia repetat a martorul Ipati N., care după audierea lui în instanța de judecată a avut o discuție telefonică cu Conica V., discuție care a fost înregistrată audio. În cadrul discuției Conica nu a negat faptul că inculpatul nu i-a creat leziuni corporale și că această situație reprezintă o cursă. La fel apărarea a avut și alte întrebări adăugătoare care urmau să fie apreciate de instanța de apel.

Însă, instanța neîntemeiat a respins aceste demersuri, încălcând astfel dreptul inculpatului la apărare și dreptul la un proces echitabil garantate de Constituție și CEDO.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond, în mod divergent și absolut neclar, mai întâi ***a constatat că inculpatul este învinuit*** de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (4), 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, apoi ***a ajuns la concluzia*** că inculpatul a comis această infracțiune, dar nu în circumstanțele indicate în rechizitoriu, invocând împrejurări considerate a fi nedovedite în cazul celorlalte 2 infracțiuni incriminate inculpatului, adică prevăzute de art. 309/1 alin. (3) lit. e) și 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, ultimul fiind achitat pe motiv fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale acestor infracțiuni (*pct. 1. și 2. din decizie*).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legale și a adoptat o hotărâre în aspectul vizat care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, potrivit art. 413 alin. (3) și (4), 414 alin. (2), (3), (5) și (6), 415 alin. (2/1), 417 alin. (1) pct. 8), 419, 325 alin. (1), 394 alin. (1) pct. 1) și 2), 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi. În cazul în care invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi

administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, potrivit descriptivului deciziei contestate și a procesului verbal al ședinței judiciare (*pct. 4. din decizie*):

a) a concluzionat divergent și neclar că: ***instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, însă eronat a conchis asupra achitării inculpatului...***, că ***inculpatul nu a recunoscut vina...*** dar aceasta este dovedită prin ***declarațiile inculpatului...***, că ***acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, dar învinuirea adusă inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal este una nefondată...***;

b) nu a descris faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, în raport cu circumstanțele invocate în rechizitoriu pe fiecare episod în parte, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii lor. Indicând doar că ***inculpatul a comis infracțiunile prevăzute de art. 328 alin. (1), art. 309/1 alin. (3) lit. e) și art. 42***

alin. (4), art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, nu a efectuat și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului conform elementelor infracțiunilor nominalizate;

c) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile martorilor Voloșin A., Soroceanu I., Petcu N., Grecu L., Popa I., Lupu I., Crețu A., Puiu A., Sărăcuța A., Ipate N., Grăjdieru G., expertului medic-legist Buga M., plângerea lui Conica V., procesele-verbale de percheziție, ridicare și examinare din 06.03.2012, 04.07.2012 și 26.12.2012, copia ordinului din 21.05.2012, procesul-verbal de nimicire a bunurilor din 21.05.2012, raportul de constatare medico-legală nr. 1153 din 13.03.2012 cu anexe fotografice, raportul de expertiză medico-legală nr. 1863/D, procesul-verbal de confruntare din 03.10.2012 între Ceban V. și partea vătămată Conica V., ordinul nr. 066 din 06.03.2012 al șefului Penitenciarului nr. 13, procesul-verbal din 16.11.2012 de verificare a declarațiilor părții vătămate Conica V. la locul infracțiunii cu tabel foto, ordinul nr. 178-ef din 04.07.2011 a Directorului General interimar DIP, extrasul din ordinul nr. 255-ef din 26.09.2011 a Directorului General interimar DIP, extrasul din ordinul nr. 344-ef din 23.11.2011 a Directorului General interimar DIP, discul DVD-R. Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, a pronunțat o hotărâre de condamnare fără audierea martorilor acuzării, declarațiile căror constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului;

d) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, inclusiv asupra celor reproduse la pct. **3.1** din decizie;

e) nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a indicat motivele pentru care instanța a respins probele și versiunile apărării, inclusiv circumstanța că inculpatul se afla în perioada indicată în rechizitoriu în alt loc de cât cel incriminat, absolut neîntemeiat a respins demersurile apărării privind audierea suplimentară a martorilor chestionați în prima instanță și a unor martori noi, neaudiați în instanța de fond.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Boris Bulbuc, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 10 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun